

Wytwórnia:	Wytwórnia nieznana
Tytuł:	Butla gliniana
Czas powstania:	XVII w.
Miejsce powstania:	Polska
Technika:	Toczenie na kole, wypalanie
Materiał:	ceramika czerwona, zielona polewa
Wymiary:	dzieło: śr. 3,1 cm; całość: wys. 11,6 cm
Sygnatury:	niesygnowana
Typ obiektu:	butelka
Numer inwentarza:	MHW/Dz.A/ZW/192
Słowa kluczowe:	naczynie, ceramika XVII w., butelka, stanowisko X KBDW, kamionka

Ceramiczna, polewana od wewnątrz butelka to jedno z naczyń, które pojawia się w materiale archeologicznym z XVII i pierwszej połowy XVIII stulecia, pozyskiwanym na terenie Warszawy. W zbiorach Muzeum znajduje się sześć całkowicie lub niemal całkowicie zachowanych przykładów tego rodzaju butli, różniących się od siebie głównie pojemnością. Większość z nich, bo aż cztery, pochodzi z terenu podwórza kamienic rynkowych nr 28 i 30, określanego w archiwalnej dokumentacji jako „X stanowisko badawcze Komisji Badań Dawnej Warszawy”. Przypuszcza się, że butelki wzorowane były na importowanych z obszaru Niemiec wyrobach kamionkowych z tego samego okresu. Wykorzystywano je, prawdopodobnie jak większość dawnych naczyń, do różnorodnych celów. Zapewne nieprzypadkowo ich występowanie zbiega się w czasie z epoką, w której butelki wykonane ze szkła wciąż stanowiły w Warszawie dużą rzadkość i dostępne były raczej nielicznym mieszkańcom.

Mała butla ceramiczna o krótkiej szyjce zakończonej pogrubionym, wychylonym na zewnątrz wylewem i silnie baniastym brzuścem. U nasady brzuśca pięć dookólnych żłobków. Butla na powierzchni zewnętrznej górą polewana, polewa barwy żółtozielonej. Dno płaskie. Glina ceglasta.